

[Fr. Kristiansen.]

mange, som ikke plejer, og som ikke ønsker at komme ind under Loven om Høstpantebreve, men som i Aar paa Grund af de særlige Forhold er vanskeligt stillede og har Vanskeligheder ved at skaffe sig godt Sædekorn.

Jeg kunde ønske lidt mere Klarhed med Hensyn til den Pris, hvortil Kornet skal afleveres til Efteraaret, om det er Meningen, at det skal afregnes til 19 og 20 Kr. henholdsvis for Hvede og Rug, uanset om der til den Tid gælder en højere Pris for Korn. Det vilde jeg finde ikke var saa heldigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme i det høje Ting.

J. S. Foget: De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen kom med, kunde i og for sig give Anledning til en større Debat, men jeg skal afholde mig derfra under den nuværende Situation.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er jeg fuldt ud enig med den højtærede Minister om dets Betimelighed, men jeg finder, at de Regler, der er fastsat, er meget strenge. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen nu stillede, er jo debatteret i Folketinget, og det er for saa vidt slaaet fast, at det er Ministerens Mening, at Rug skal afleveres til 20 Kr. og Hvede til 19 Kr. At dette er en Urimelighed, tror jeg, vi er mange, der er enige om. Naar vi ikke i Forvejen ved, hvad Prisen bliver, er det urimeligt allerede nu at fastsætte en Pris. Af selve Lovforslagets Udformning, af dets Tekst, fremgaar det ikke, at Kornet skal afleveres til den her stipulerede Pris. Jeg vil derfor meget henstille til Ministeren, at han ikke administrerer Loven saaledes, at de paagældende er bundet til at aflevere Brødkorn til den her gældende Pris. Maa jeg i saa Henseende henvise til, at Vaarhvede som Regel er langt bedre til Brødkorn end Vinterhvede, og at en eventuel Maksimalpris for Vaarhvede burde ligge højere end Maksimalprisen for Vinterhvede, dels fordi det er bedre til Brødkorn, dels fordi det altid giver lidt mindre Fold end Vinterhvede.

I § 1, Stk. 4, findes en Bestemmelse om, at det afleverede Brødkorn skal være af god og sund Kvalitet. Man kan sagtens sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven, men man kan da ikke forpligte en Mand til at aflevere Brødkorn af god og sund Kvalitet, hvis Vejrforholdene i Høsttiden er saadanne, at Brødkornet er ødelagt, inden

det kommer hjem. Derfor er Bestemmelsen i Virkeligheden ikke rimelig; man kan ikke forpligte nogen til at aflevere en god og sund Kvalitet, da han ikke altid selv er Herre over, hvor godt hans Korn bliver.

Jeg vil derfor gerne føje min Henstilling til andres om, at Lovforslaget om muligt ændres, at i hvert Fald Loven administreres anderledes, end man har tænkt sig det i Folketinget. Jeg skal i øvrigt give det ærede Medlem Hr. Lange Ret i, at Bestemmelserne om, at der skal betales inden 1. Oktober, er unødige strenge. Man burde tage samme Hensyn her som i Loven om Høstpantebreve.

Selv om mine Henstillinger ikke følges, anser jeg det dog for saa nødvendigt, at Lovforslaget gennemføres, at jeg trods alt vil stemme for det, men jeg beklager, om Ministeren stadig vil afvise de mange Henstillinger, der nu er fremkommet om Ændring, særlig af Reglerne i § 1, Stk. 2.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker samtlige Ordførere for deres anbefalende Udtalelser og skal i øvrigt kun gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann spurgte mig, hvorfor de Landmænd ikke kunde komme med, som ikke saa sig i Stand til at aflevere Brødkorn i Stedet for den modtagne Saasæd. Ja, hvis man gik ind i en saadan Laangivning, vilde jeg anse det for helt overflødig at gennemføre den foreliggende Lov, saa kunde man lige saa godt henvise de paagældende til at gaa den Vej, som anvises i Loven om Høstpantebreve. Det er en Loy, vi har haft gennem Aar, og som sætter Landmændene i Stand til at anskaffe sig den fornødne Saasæd og Kunstgødning, men i dette Tilfælde har jeg ment det forsvarligt at fravige den sædvanlige Fremgangsmaade i Loven om Høstpantebreve. De særlige Forhold, der her gør sig gældende, er for det første, at der har været en ganske udpræget Misvækst i de paagældende Egné i Aar, og for det andet, at de Landmænd, som har ønsket at faa denne ekstraordinære Lettelse med rentefrie Laan, er rede til at ombytte det Korn, de modtager, med Brødkorn af den kommende Høst. Disse to Ting gør det forsvarligt at gennemføre Loven, som giver Adgang til billigere Laan end Høstpantebrevene. Men slækker man paa de Punkter, kan jeg ikke se, det er rimeligt, at Staten yder Laan her, som er meget billigere end Laan af almindelig Art. Man kan slet ikke sammenligne disse rentefrie Laan, hvor Forpligtelsen skal opfyldes in-